

אנו

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111

כסלו תשפ"ב | עלון מס': 308

פרשת מקץ - חנוכה

ודברת בם

סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

בעוד הנסיך אוכל, יצא הפכרי מן הבקתה, ושב אליה לאחר כמה דקות עם צורר עשבים תלושים - אותם הניח על הספסל המט לנפל ואמר: "סדרתי לך מטה ואף מזון, יהיה לך בה הרבה יותר נח מן הקש..."

כשעלה הנסיך על יצועו פסה אותו הכפרי בפרוה וישנה, כשכל כלו גדוש ברגשי כבוד לבו המלך שנקלע במסכנותו למצב שפזה.

חלפו מספר ימים, בהם טפל הכפרי בנסיך במסירות רבה, הוא התאושש ובקש מן הכפרי להראות לו את הדרך לכוון עיר הבירה.

השמחה בארמון למראה הנסיך ששב הייתה גדולה. המלך בעצמו בקש לשמע ממנו את כל קורותיו. כששמע המלך על הכפרי מושיעו, בקש לקרא לו אליו. למרבה ההפתעה הוא הודיע לו על מניו לא פחות ולא יותר ל... שור חשוב

בממלכה.

לשמע החלטת המלך התעוררה תכונה רבה בארמון. החליטו השרים לפנות אל המלך ולהשמיע בפניו את טענותיהם. "כיצד יתכן שמימנים אדם שפזה לשר חשוב? תהו כמה שרים. "שמענו מה הוא 'נתן' באדיבותו הרבה לנסיך - פת קבר ומעט מים מעפשים" - הוסיפו אחרים בלעג.

המלך האזין לדברים אך ענה בזה הלשון: "אמת, הכפרי לא נתן לבני הקר כל כך הרבה. אך הוא נתן לו - כל מה שהיה לו; וגלב שלם! ועל כך מגיע לו טוב ללא גבול.

ישנם תלמידים כשרוניים מאד בתחומים מסוימים. וישנם שמקשרים בתחומים אחרים, אך בלמוד הם מתקשים מעט. הקב"ה נתן לכל אחד יכולות וכוחות שונים זה מזה.

אך המשנה אומרת (אבות ה' כג): "לפום צערא אגרא". אדם מקבל שכר לפי המאמץ שהוא משקיע. לבן צריך לזכור כל תלמיד - אם נתן את כל כח, כל הכוחות שלך - כדי לגדל ולצמח בתורה, כדי להדבק במדותיו של הקב"ה ולקיים מצוות בשלמות - מבטחה שתזכה למלוא השכר הצפון לצדיקים.

(ע"פ הבעש"ט)

הכפרי שהפך לשר

נסיך אחד, בנו של המלך, יצא למסע הציד השנתי. מזג האוויר שהיה רגוע ונעים בתחלת הדרך, הפך לפתע לסוער וגשום. הרוחות צלפו בנסיך ובמלווי, הסוסים סטו מן הדרך, אצים לכל עבר כמחפשים מחסה מפני הקור העז והמטר הבלתי פוסק. פתיתי שלג כבר נראו באויר, מה שהפך עד למהרה לסופת שלגים עזה. הרוכבים וסוסיהם התפזרו לכל עבר בערפל הסמיה, וכתוצאה מן המצב את עצמו עד מהרה הנסיך לבדו, נטול מזון ובגוד מתאים.

מרחוק ראה הנסיך את היער. הוא עשה אליו את דרכו, מוצא פנה תחת צמרת אחד העצים, בה יוכל להסתתר מהגשם המצליף בעז ולנוח קמעא. הלילה ירד והנסיך נרדם. לאחר שעות ספורות הוא התעורר משנתו, שומח לגלות כי הסערה שככה. בטנו קרקרה מרעב, לשונו היבשה שועה למים, עצמותיו דאבו. "היכן אני?" שאל את עצמו, שאלה שנותנה פמוכן ללא תשובה. הוא קם ממקומו והחל מחפש את הדרך.

וכן הלך במשך שעות רבות, ללא שום פיון. הוא לא ידע אם הוא מתקרב למקום ישוב או שמא מתרחק. מרחוק נשמעו קולות מפחידים, אולי של בעלי חיים רעבים לטרף, או שמא של לסטים ושוודים נועזים.

הישועה הגיעה לבסוף; בית קט ועלוב מראה נגלה לעיניו מרחוק. הוא התקרב בזהירות, וכשהכל היה נראה בטוח למדי, דפק בדלת הרועעה.

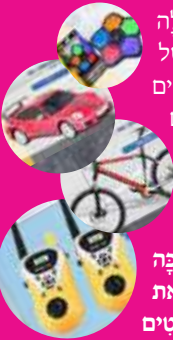
לאחר דקות אחדות פתח בחשש מה כפרי עני. על אף החשכה הוא זכה מהרה את הנסיך, הכניסו לבקתתו והחכה בידו לעבר ערמת הקש שעמדה בפנה, לאמור: שם אתה יכול לנוח.

הרגיש בו העני כי חלש ורעב הוא, והחל מחפש דבר מה שיוכל להשיב את נפשו. אך מאחר והיה עני, המבחר היה דל. אבל מדבר הלא בהוד מלכותו הנסיך, אי אפשר להשאירו ברעבוננו. החל אפוא מתרוצץ ברחבי הבקתה, תר אחר חפצים וכלי סעודה שייכבדו את בן המלך ויתאימו למעמד. לבסוף מצא חתיכת פשתן נקיה. הוא הניח אותה בתוך מפה על הספק-ארגז ספק-שלחן (מנהג מקבל אצל מלכים, חשב הכפרי לעצמו), מעליו הניח פרוסת פת קבר יבשה, השקה בכוס ישנה מעט מים מן הדלי, ואמר לנסיך: "הא לך מזון ושתיה להשיב את נפשך".

אברכי "ושננתם לבניך" השתתפו בכנסי חזק והכשרה בהם קבלו הדרכות חנוכיות לעבודתם עבודת הקדש עם ילדי ישראל.

בכנסים שמעו האברכים הרצאות ממיטב המרצים, אנשי חינוך ידועים ומנסים. האברכים יצאו עם פלים ממקדים שבעז"ה יביאו תועלת רבה להצלחת התלמידים היקרים.

השבוע הסתיימה מכירת פרטיסי ההגדלה במסגרת המכירה הסינית הגדולה של ושיננתם לבניך. בהגדלה יגורלו 100 פרטים יקרי ערך - בנוסף 50 הפרטים הראשונים שהגדלו בהגדלת הבינים. בעז"ה בגליונות הבאים נפרסם את שמות הזוכים בהגדלות.

ובבית שמש תתקיים אי"ה מספת חנכה לתלמידי ושיננתם לבניך בעיר, במוצאי זאת חנכה - יום שני ב' טבת בשעה 7 בערב. פרטים נוספים בסניפים.

ארגון ושיננתם לבניך מאחל לכל התלמידים היקרים: חנכה שנת!

מתלמידי יותר מכולם

פינינים נבחרים, פרסאות וחיידים, ספר עטם של הארובים הצעירים

בקרטיס תבות הנאה "נאון" רחובים אגונים רבי'ם הקשורים לחברה:

נאון החברה?

1. שלמים מסרו נפשם
2. שלש מצוות נצרו
3. שפרם מלך נאמן
4. מלך שלהם נס
5. שני משחיתם נהרגו
6. מלכנו שלח נס
7. שבעים מדליקים גרות
8. שמונה גרות מדליקים
9. שמון מזית נבחר
10. מצד שמאל גדליק
11. ש'ברך מפר נוסף
12. שמש מעל גרות
13. שעור מצותן נאסרים
14. שימנעו נשים מלאכה

(התנ"ך נ.צ. זרחנייך נ"ו, ביתר אלוית)

סו. בהמה גסה טהורה אומרת:

הרנינו יאלקים עוינו הריעו יאלקי יעקב (תהלים פא)

בספר שמואל א' (פרקים ד-ו) מספר איך בעצומה של מלחמה, שבו הפלשתים את ארון הברית מאת בני ישראל. באותה מלחמה הם הרגו בישראל שלושים אלקי אש, ובהם חפני ופנחס. בני הכהן הגדול במשכן שילה - עלי, כששמע עלי הכהן על פי נשבה ארון האלקים - נפל וימת. השבר הפול והמקפל היה גדול.

אבל בטורם חגגו הפלשתים השוכים את 'נצחונם', הם גלו כי נקלעו לצרה צרורה. את ארון הברית השבוי הם הביאו אל העיר אשדוד והניחיהו בבית בו שכן האליל שלהם - דגון, שהיה פסל גדול בצורת דג. למחרת הם הבחינו כי הפסל נפל על פניו והוא כמשתתה אל מול ארון הברית. הם העמידו אותו חזרה, ולמחרת מצאו את ראשו וכפות ידיו פרותים ומנוחים על סף הדלת. במקביל, כל הפלשתים בעיר חלו בחלי מעים נורא. הם הבינו תכף ומיד על מה באה להם הצרה, והעבירו את הארון לעיר פלשתית אחרת - גת. שם מתרחש אותו הדבר, וכל בני העיר לוקים באותו חלי. הם מבינים בשל מה הסער - ומחליטים להעביר את הארון לעיר אחרת ששמה עקרון. בעקרון כבר מבינים האנשים כי עומדות לבוא עליהם צרות משונות, וכל חכמי הפלשתים מתכנסים להתיעצות, ומגיעים עד מהרה למסקנה כי

עליהם להשיב את ארון ברית האלקים - לבני ישראל.

הם הוגים תכנית שלמה פיצד לבצע את ההעברה, מצרפים מתנת פייס גדולה ומניחים את הארון על גבי עגלה חדשה, רתומה לשתי פרות מניקות אשר לא עלה עליהן על. הם בחרו בפרות מניקות בכדי לבחון אם אכן המעשה שלהם מתקבל אצל הקב"ה, באמרם, שאם לא יחזרו הפרות אל העגלים הגועים אליהם - דבר שהוא לא טבעי - סימן שאכן הארון הוא שגורם להם לכל הצרה.

ואכן, הפלשתים התאספו לראות מה מתרחש, וכשהם ראו את הפרות מושכות את העגלה בדרך, ללא סטייה זמין או שמאל, הם המשיכו ולוו את העגלה עד לבית שמש (לאחר תלאות נוספות הגיע הארון אל קרית יערים והושם בבית אבינדב שעל הגבעה, וכעבר עשרים שנה - העלה דוד המלך את הארון לירושלים).

כאשר הלכו הפרות בדרך נאמר קב: "וישרנה הפרות בדרך על דרך בית שמש במסלה אחת הלכו הלה וגעו" וגו'. שואלת הגמרא במסכת עבודה זרה (כד): מאי וישרנה? אמר ר' יוחנן משום רבי מאיר - שאמרו שירה. כלומר, מה שנאמר 'הלכו הלה וגעו' הניג, שהגעיות הללו של הפרות - הן היו השירה שלהן, כמו שאומר שם בגמרא ר' יצחק נפחא, ששורו 'רוני רוני השירה, התנוספי ברב הדרך המחשקת' וכו'.

אם כן, כאשר אנו שומעים את געיות הפרות, שהן בהמות הגסות הטהורות, אנו בעצם שומעים כאן שירה מפלאה לבורא כל העולמים, והוא גם מזכיר לנו את הנס הפלאי שהתרחש אז בארון הברית...

בשמחה תמיד

חיידים שמחים

אדם ברב מחזר ונתח והתקשר להחילו פשהא וסאר בלא. מה קרה? עליו החזר.

אנה האיש: אגון האתח אנה האחות, תהיה חזק. וכן עזאת פום האלה לך פחזר האתח, אלו ותח פום. אל ותתרגע...
 נו, מה האנה? התבא האיש, היא ססק. הכו וסתה להרע אנתק...
 לא! השיה האיש, היא אנה את זה לחא האתח...

קלשונתם
0-733-744-755
הכו לתלמידי "ושננתם לבניך"

חידת פרשת מקץ
איפה יש בפפרשתנו טענה של קל וחומר?

פתרון חידת נירא

אלו שני אנשים בפפרשתנו שואלים את ה' אם הוא יהרג צדיק? אברהם שואל את ה' אם הוא יהרג את צדיקי סדום (בראשית יח כה). גם אבימלך שואל את ה' אם הוא יהרג צדיק (כשהוא מתכוון לעצמו) (בראשית כ ד).